

1 תקנות סדרי דין (עתירות אסירים), התש"ם-1980

בתוקף סמכותי לפי סעיף 46 לחוק בתי המשפט, התשי"ז-1957, ושאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

1. הגדרות

בתקנות אלה -

"עתירה" - עתירת אסיר לפי סעיף 62א לפקודת בתי הסוהר [נוסח משולב], התשל"ב-1971;
"בית המשפט" - בית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו נמצא בית הסוהר שבו מוחזק העותר.

2. הגשת עתירה

(תיקון התשמ"ו)

(א) עתירה תוגש לבית המשפט בכתב, במספר עותקים מספיק בשביל בית המשפט וכל המשיבים, ויפורטו בה מספר זהותו של העותר והנימוקים שעליהם היא מתבססת.
(ב) לעתירה יצורף תצהיר לאימות העובדות המשמשות לה יסוד.

3. ישיבות בית המשפט

(תיקון התשס"ח)

בית המשפט רשאי לשבת לדין בענין העתירה, כולה או מקצתה, בבית סוהר המצוי באזור שיפוטו של בית המשפט או במיתקן אחר השייך לשירות בתי הסוהר, ואשר מצוי סמוך לבית הסוהר כאמור, אם ראה לעשות כן למען הצדק או למען יעילות הדיון.

4. דיון בעתירה

(תיקון התשע"ו)

(א) העתירה תישמע במעמד העותר והמשיב או באי כוחם, במועד שקבע בית המשפט, ורשאי בית המשפט לצוות על המשיב להשיב תשובה בכתב, בלוויית תצהיר או בלעדיו תוך זמן שיורה בית המשפט.
(ב) תשובה בכתב תהיה במספר עותקים מספיק בשביל בית המשפט וכל העותרים.
(ג) על אף האמור בתקנת משנה (א), רשאי בית המשפט למחוק עתירה על הסף, כולה או מקצתה, לאחר עיון בכתב העתירה בלבד או לאחר שקיבל תגובה מקדמית מהמשיב, אם מצא כי התקיים אחד מאלה:

(1) העותר לא מיצה את כל אפשרויות הפניה בעניין זה לשירות בתי הסוהר לפי פקודות השירות כהגדרתן

בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, בטרם הגשת העתירה;

(2) העתירה על פניה היא קנטרנית או טורדנית;

(3) העתירה לא גובתה בתצהיר כנדרש בתקנה 2(ב);

(4) התקיימו שני אלה, ובלבד שלא חל שינוי בנסיבות:

(א) עתירה קודמת של העותר בעניין זהה בעיקרו נדחתה בהחלטה שיפוטית;

(ב) טרם חלף פרק זמן משמעותי ממועד מתן ההחלטה השיפוטית האחרונה כאמור בפסקת משנה (א)

5. צווי ביניים

השופט או - כאשר בית המשפט דן בשלושה - אב בית הדין, רשאי לתת צווי ביניים, לבטלם או לשנותם, כפי שייראה לו בנסיבות הענין.

6. סדר דין באין הוראות

בכל ענין של סדר דין שלא נקבע בתקנות אלה, ידון בית המשפט בדרך הנראית לו מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה.

7. רשות ערעור וערעור

(תיקונים: התשנ"ז, התשע"ז)

(א) בקשת רשות לערער על החלטת בית המשפט תוגש לבית המשפט העליון תוך שלושים ימים מיום ההחלטה אם ניתנה בפני העותר, או מהיום שהומצאה לו ההחלטה אם ניתנה שלא בפניו.

(ב) הבקשה תוגש בכתב, במספר עותקים כאמור בתקנה 2(א) ויפורטו בה הנימוקים שעליהם היא מתבססת.

(ג) הוגשה הבקשה לבית המשפט העליון, רשאי הוא לדון בה כאילו ניתנה הרשות והוגש הערעור.

(ד) בית המשפט העליון רשאי להחליט בערעור על פי סיכומים בכתב גם בלא טענות שבעל פה.

7א. תקופת פגרה לא תובא במנין

(תיקון התשנ"ז)

תקופת פגרה של בית המשפט לא תובא במנין הימים שנקבעו בתקנות אלה, או שנקבעו בידי בית המשפט או הרשם, אלא אם כן הורה בית המשפט או הרשם, לפי הענין, הוראה אחרת.

8. תחילה

תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ד באלול התש"ם (5 בספטמבר 1980).

ו' באלול התש"ם (18 באוגוסט 1980)

משה נסים

שר המשפטים

[1]. ק"ת 4160, התש"ם (29.8.1980), עמ' 2322.

תיקונים: ק"ת 4889, התשמ"ו (31.12.1985), עמ' 346;

ק"ת 5838, התשנ"ז (1.7.1997), עמ' 894;

ק"ת 6632, התשס"ח (26.12.2007), עמ' 254;

ק"ת 7717, התשע"ו (29.9.2016), עמ' 2306;

ק"ת 7798, התשע"ז (5.4.2017), עמ' 948.